

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 8

Vydána dne 28. února 1962

Cena 60 hal.

OBSAH:

16. Vyhláška ministerstva financí o řízení ve věcech daní a poplatků

16

vyhláška

ministerstva financí

ze dne 15. února 1962

o řízení ve věcech daní a poplatků

Ministerstvo financí stanoví podle

- § 19 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 73/1952 Sb., o daní z obratu,
- § 11 odst. 3 písm. c) a d) zákona č. 75/1952 Sb., o důchodové daní družstev a jiných organizací, ve znění zákona č. 59/1956 Sb.,
- § 22 odst. 3 č. 10 a 11 zákona č. 76/1952 Sb., o daní ze mzdy,
- § 28 odst. 2 č. 2 a 3 zákona č. 50/1959 Sb., o zemědělské daní,
- § 26 odst. 2 zákona č. 145/1961 Sb., o daní z příjmů obyvatelstva a
- § 24 odst. 2 zákona č. 143/1961 Sb., o domovní daní a k provedení zákona č. 59/1950 Sb., o daní z literární a umělecké činnosti, jakož i zákonů o majetkových a mimořádných dávkách a poplatcích:

§ 1

[1] Vyměření a vybrání daní a poplatků ve výspěšlé socialistické společnosti je věcí uvědomělého vztahu poplatníka ke společnosti a děje se za nejširší účasti občanstva, které se i takto podílí v řízení směřujícím ke správnému stanovení a vybrání daní na správě státu. Národní výbory musí i v řízení ve věcech daní a poplatků především vychovávat občany k dobrovolnému plnění jejich daňových povinností.

[2] Řízení ve věcech daní a poplatků musí být jednoduché, neformální a musí zajišťovat jejich správné stanovení a vybrání.

Část první

Obecná ustanovení

§ 2

Nestanoví-li tato vyhláška nebo zvláštní předpisy jinak, postupují národní výbory a jiné orgány státní správy v řízení ve věcech daní a poplatků [dále jen „daní“] podle vládního nařízení č. 91/1960 Sb., o správním řízení.

§ 3

[1] Místní příslušnost se řídí podle bydliště (sídla) poplatníka, není-li v předpisech o daních*) a poplatcích nebo v jiných předpisech stanoveno jinak.

[2] Nemá-li poplatník bydliště (sídlo) v tuzemsku, je pro věci, u nichž se místní příslušnost řídí podle bydliště (sídla), příslušný Obvodní národní výbor v Praze 1, je-li hlavní pramen poplatníkovy příjmu v českých krajích, a Městský národní výbor v Bratislavě, je-li hlavní pramen poplatníkovy příjmu na Slovensku.

[3] V pochybnostech určí místní příslušnost národní výbor vyššího stupně. Ve výjimečných případech může stanovit místní příslušnost ministerstvo financí.

§ 4

[1] Státní orgány, hospodářské i jiné organizace jsou povinny poskytovat národním výborům všestrannou pomoc v daňovém řízení. Zejména jsou povinny oznamovat do 30 dnů po uplynutí každého kalendářního pololetí částky, které vyplatily v uply-

*) § 8 odst. 1, a § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 14 zákona č. 59/1960 Sb., o daní z literární a umělecké činnosti, § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 73/1952 Sb., o daní z obratu, § 15 odst. 1, § 19 odst. 1 a § 20 odst. 1 zákona č. 76/1952 Sb., o daní ze mzdy, § 11 odst. 2 vyhlášky č. 128/1960 Sb., kterou se provádí zákon o důchodové daní družstev a jiných organizací, § 13 odst. 2 zákona č. 143/1961 Sb., o domovní daní, § 17 odst. 1 zákona č. 145/1961 Sb., o daní z příjmů obyvatelstva.

nulém pololetí fyzickým osobám nebo pro fyzické osoby za vykonané dílo, provedenou práci nebo výkon, anebo za přenechání užívání majetkových předmětů a práv; oznámení zašlou místnímu národnímu výboru příslušnému podle bydliště příjemce. Tohoto oznámení však není třeba, podléhají-li vyplacené částky dani ze mzdy nebo dani z literární a umělecké činnosti.

(2) Všichni občané jsou povinni na výzvu národního výboru spolupůsobit v daňovém řízení, podat potřebné vysvětlení a předložit doklady, které mají a které národní výbor označí jako potřebné.

§ 5

(1) Poplatníku, jehož pobyt není znám, a dále poplatníku, který se trvale zdržuje v cizině (má tam své sídlo) a ani na vyzvání nejmenuje zmocněnce v tuzemsku, lze doručit rozhodnutí i jiné písemnosti tak, že se rozhodnutí nebo písemnost vyhlásí po dobu 15 dnů veřejnou vyhláškou; poslední den této lhůty se považuje za den doručení.

(2) Písemností určené osobám používajícím diplomatických výsad a imunit nebo osobám v jejich bytech, jakož i odpovědi na písemná podání došla z ciziny, zašlou se ministerstvu financí, které zařídí jejich doručení; vyrozumění je vždy třeba vyhotovit dvojmo a připojit předmětné spisy.*)

§ 6

Není-li lhůta stanovena všeobecně zákonem nebo prováděcími předpisy, určí přiměřenou lhůtu národní výbor; přitom zároveň upozorní na následky nedodržení lhůty. Lhůtu kratší osmi dní může národní výbor určit jen výjimečně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.

§ 7

(1) Daňové přiznání nebo hlášení je povinen podat ten, komu to zákon ukládá nebo koho národní výbor k tomu vyzve.

(2) Přiznání nebo hlášení se podávají na předepsaných tiskopisech a musí být vlastnoručně podepsána poplatníkem nebo jeho zákonným zástupcem anebo zmocněncem.

(3) Přiznání, hlášení nebo jiné písemné podání nezpůsobilé projednání pro vady, jež nelze jinak odstranit, vrátí se pokynem k jejich odstranění v přiměřené lhůtě a s poučením o následcích spojených s jejich neodstraněním. Dojde-li opravené přiznání nebo hlášení ve stanovené lhůtě, nebude předepsáno zvýšení pro jejich opožděné podání.

(4) Nebylo-li podáno přiznání nebo hlášení včas, je národní výbor oprávněn zjistit základ daně a stanovit daň podle pomůcek, které má po ruce nebo které si opatří.

§ 8

Pochybnosti o správnosti nebo úplnosti předložených přiznání, hlášení a dokladů nebo o pravdivosti v nich uvedených údajů sdělí národní výbor poplatníku pokud možno jednou výzvou a vyzve jej,

aby se k nim vyjádřil, zejména, aby doplnil neúplné údaje, vysvětlil nejasnosti a prokázal pravdivost svých údajů nebo aby se dostavil k osobnímu projednání.

§ 9

(1) O ústním jednání sepíše se protokol, který má obsahovat:

- označení národního výboru,
- místo a čas jednání,
- předmět jednání, přesné označení poplatníka,
- příjmení a jména osob, které se jednání zúčastnily,
- vyličení průběhu jednání, označení dokladů a jiných listin odevzdaných při jednání nebo podstatný obsah listin předložených k nahlédnutí, udělená poučení, vyjádření poučených osob, jejich návrhy apod.

(2) Protokol podepíší osoby, které se jednání zúčastnily. Opis protokolu o ústním jednání vydá se poplatníkovi (jeho zákonnému zástupci, zmocněnci), požádá-li o jeho vydání.

§ 10

(1) Zjištění nebo přezkoumání daňového základu nebo jiných okolností rozhodných pro stanovení daně lze provést též daňovou kontrolou. Kontrola se provede zejména přezkoušením povinných záznamů a dokladů, nahlédnutím do účetních knih, účetních dokladů a jiných písemností účetní evidence nebo místní prohlídkou a ohledáním. Kontrolu provádějí orgány určené národním výborem; kontrolní orgány jsou povinny vykázat se písemným pověřením k provedení kontroly.

(2) Poplatníci jsou povinni dovést a umožnit kontrolním orgánům vstup do provozních místností, předložit jim potřebné doklady a dát jim žádaná vysvětlení obdobně jako v řízení o poplatníkově přiznání nebo hlášení.

(3) Národní výbor a v naléhavých případech kontrolní orgán může nařídit zajištění knih, dokladů a jiných předmětů, jichž je nezbytně třeba k provedení kontroly.

§ 11

(1) Odchyluje-li se předepsaná daň od přiznání, hlášení nebo jiného oznámení, lze žádat v odvolací lhůtě o sdělení důvodů rozdílu mezi stanoveným daňovým základem a daní, jež byla přiznána nebo za řízení uznána.

(2) Doba počínající dnem, který následuje po podání žádosti podle odstavce 1, a končící dnem, kdy byl poplatník vyrozuměn o důvodech stanovení daňového základu a daně, nepočítá se do odvolací lhůty.

§ 12

Odvolání

(1) Proti stanovení daňového základu a daně a proti každému jinému rozhodnutí národního výboru, který v daňové věci rozhodl v první stolici, má poplatník právo podat odvolání, není-li odvolání vyloučeno. Proti výzvě k podání přiznání nebo hlá-

*) Vládní nařízení č. 31/1951 Sb., o styku státních úřadů a jiných orgánů s úřady a orgány cizích států.

ření a proti jiným opatřením předcházejícím stanovení daňového základu a daně nelze se samostatně odvolat.

(2) Odvolání nemá odkladný účinek, není-li jinak stanoveno (§ 24 odst. 4).

(3) Ve věcech vyžadujících zvláštní odborné posouzení (např. daň z obratu, důchodová daň družstev a jiných organizací apod.) vyžádá si odvolací orgán před rozhodnutím odborný posudek národního výboru vyššího stupně.

(4) Ustanovení § 11 a 23 vl. nař. č. 91/1960 Sb. o lhůtách pro vydání rozhodnutí a o vyřízení odvolání v daňovém řízení neplatí.

§ 13

(1) Osoby, které se jakkoli zúčastnily daňového řízení, jsou povinny zachovávat mlčenlivost o tom, co se dověděly v tomto řízení. O zproštění této povinnosti rozhoduje národní výbor, který řízení prováděl.

(2) Zapůjčí-li se daňové spisy jinému státnímu orgánu, může národní výbor stanovit, co ze spisů nemůže být sděleno účastníkům řízení nebo jiným osobám.

Část druhá

Splatnost daní a jejich úhrada

§ 14

(1) Je-li pro zaplacení daně nebo zálohy na daň stanovena zákonná lhůta, je její poslední den nejzazší lhůtou pro splatnost, i když s poplatníkem byly sjednány kratší lhůty k zaplacení.

(2) Příslušenství daně tvoří penále pro nezaplacení daně (zálohy na daň) včas a náklady výkonu rozhodnutí.

§ 15

(1) Poplatník je povinen zaplatit daň národnímu výboru, u něhož je předepsána. Při každé platbě musí být uvedeno, na kterou daň je platba určena.

(2) Daně lze platit:

1. převodem z účtu u Státní banky československé nebo u jiného peněžního ústavu na příslušný účet národního výboru u Státní banky československé;

2. v hotovosti:

a) poštovní poukázkou na příslušný účet národního výboru u Státní banky československé;

b) osobám pověřeným národním výborem přijímat od poplatníků platby na daně v hotovosti; na přijatou platbu je nutno vydat potvrzenku;

c) poštovnímu doručovateli, je-li pověřen vybíráním daňových nedoplatků;

3. přeplatkem na jiné dani.

(3) Jedním příkazem (odstavec 2 č. 1) nebo jednou poštovní poukázkou (odstavec 2 č. 2 písm. a)) lze platit těmž národnímu výboru několik daní, jsou-li účtovány u Státní banky československé na jednom účtě národního výboru a je-li uvedeno, jaké částky z celkové platby jsou určeny na jednotlivé daně.

§ 16

(1) Za den platby se považuje:

a) u převodů z účtů u peněžních ústavů den, kdy skutečně byl proveden převod na vrub účtu plátce;

b) u plateb vykonaných v hotovosti poštovní poukázkou den, kdy přijal hotovost poštovní úřad nebo peněžní ústav;

c) u plateb vykonaných v hotovosti poštovnímu doručovateli nebo osobám pověřeným národním výborem, jakož i u hotovostí odebraných dlužníkovi při výkonu rozhodnutí a u výtěžků výkonu rozhodnutí den, kdy převzal hotovost poštovní doručovatel nebo osoba pověřená národním výborem;

d) u převodů daňových přeplatků přeúčtovaných na žádost poplatníka den, kdy národní výbor přijal žádost, bylo-li možno v tento den přeúčtovat přeplatek; nebylo-li možno přeúčtovat přeplatek v den přijetí žádosti nebo převáděl-li se přeplatek bez žádosti, platí za den platby den, kdy skutečně byl proveden převod na vrub přeplatkového účtu.

(2) Den platby podle odstavce 1 písm. a) nebo b) vyznačí peněžní ústav nebo poštovní úřad na dokladu o platbě, který je určen pro národní výbor. Nebyla-li platba vykonána tímto způsobem připsána Státní bankou československou k dobru účtu národního výboru, lze ji reklamovat jen u peněžního ústavu nebo u poštovního úřadu.

§ 17

(1) Národní výbor přijme platbu na daň, na niž byla určena. Zaúčtuje ji nejprve na příslušenství daně, je-li v den zaúčtování platby již předepsáno nebo se zároveň předepíše, pak na zbývající nedoplatek, počínajíc nejstarší částkou splatné daně, a konečně na běžnou povinnost daně nebo zálohy na daň.

(2) Platbu vykonanou bez postačitelého označení daně přijme národní výbor na účtě nejasných plateb a vyzve plátce, aby oznámil do přiměřené lhůty, na kterou daň byla platba vykonána. Dojde-li odpověď ve lhůtě, zaúčtuje se platba na daň určenou plátcem v odpovědi s účinností ke dni, kdy byla vykonána. Neodpoví-li plátce včas, určí národní výbor, na kterou daň se zaúčtuje platba; v tomto případě platí za den platby den, kdy ji národní výbor zaúčtoval na daň.

§ 18

(1) Dlužník je v prodlení, nezaplatí-li splatnou částku ani v poslední den její splatnosti.

(2) Penále vypočte se z nedoplatků zjištěných ke dnům splatnosti jednotlivých daní. Pro splatnost penále není rozhodující, kdy bude zpraven dlužník o jeho předpisu.

(3) Předpis penále sdělí se dlužníkovi během roku, jestliže to vyžaduje stav jeho účtu, jinak zpravidla najednou za celou uplynulou dobu před koncem každého roku, nejpozději však ve lhůtě, v níž promlčuje se daň.

(4) Při posečkání daně nebo povolení splátek počítá se penále jen za podmínek stanovených v § 19.

(5) Byla-li předepsaná daň na odvolání nebo jiným rozhodnutím zcela nebo zčásti odepsána, odepíše se z úřední povinnosti též penále připadající na odepsanou daň, není-li v rozhodnutí vysloveno jinak.

(6) Za penále podle této vyhlášky považují se též úroky z prodlení, poplatek z prodlení nebo přírůžka pro zmeškání, vybírají-li se při opožděném zaplacení jednotlivých daní podle předpisů platných pro tyto daně.

§ 19

(1) Na žádost lze povolit posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý nedoplatek od dlužníka najednou. Posečkat lze též částku, o níž lze očekávat, že bude odepsána (na odvolání nebo z jiného důvodu). Povolení může být vázáno na podmínky. Není-li vysloveno jinak v rozhodnutí o posečkání nebo povolení splátek, nepočítá se z posečkaného nedoplatku penále za dobu od podání žádosti až do jeho zaplacení, dodrží-li dlužník stanovené podmínky (splátky).

(2) O žádostech za povolení splátek nebo, za posečkání nedoplatku rozhoduje národní výbor, jež má být daň zaplacená (§ 15 odst. 1).

(3) Proti rozhodnutí o žádosti za splátky nebo posečkání nedoplatku není přípustné odvolání.

§ 20

(1) Pravomocně předepsaná daň opraví se nebo odepíše na žádost nebo z úřední povinnosti:

- a) byla-li předepsána někomu, kdo podle zákona ji není povinen platit;
- b) došlo-li při výpočtu nebo předpisu daně k chybě v počítání, psaní nebo k jinému omylu, který je zřejmou nesprávností, zejména jde-li o dvojí předpis téže daně.

(2) Opravu (odpis) daně podle odstavce 1 provede orgán národního výboru, který je příslušný stanovit daň. Shodně s opravou (odpisem) daně opraví se (odepíše) také příslušenství.

(3) Žádost za opravu (odpis) daně musí být podána nejpozději před uplynutím lhůty, v níž promlčuje se vybrání daně.

(4) Daň je pravomocně předepsána, nebylo-li podáno odvolání, nebo bylo-li podané odvolání již vyřízeno.

§ 21

(1) Pravomocně předepsaná daň s příslušenstvím může být prominuta na žádost zcela nebo zčásti, byla-li by jejím vybráním ohrožena výživa dlužníka nebo osob, jež jsou na něho odkázány svou výživou. Prominutím daně rozumí se též upuštění od stanovení a předpisu daně.

(2) Prominutí nedoplatku může být vázáno podmínkami; zejména může být uloženo zaplatit část nedoplatku ve lhůtě, kterou určí národní výbor apod.

(3) O žádostech za prominutí nedoplatku rozhoduje národní výbor, u něhož je předepsána daň nebo který ji má stanovit. Jestliže dlužník nebydlí již déle než rok v obvodu národního výboru, u něhož je předepsána daň (který ji má stanovit), rozhoduje o prominutí národní výbor místa jeho nynějšího bydliště.

(4) Proti rozhodnutí o žádosti za prominutí nedoplatku nelze se odvolat.

§ 22

(1) Daňový nedoplatek odepíše národní výbor z vlastního podnětu, je-li zcela nedobytný; za nedobytný považuje se nedoplatek, který byl bezvýsledně vymáhán, nebo je-li pravděpodobné, že by vymáhání neposkytlo větší výtěžek, než je třeba k úhradě nákladů výkonu rozhodnutí. Z těchto důvodů lze upustit od předpisu daně.

(2) Ustanovení § 21 odst. 3 platí zde obdobně; o odpisu pro nedobytnost dlužník se nevyrozumí.

§ 23

(1) Částka plateb převyšující splatnou daň a její příslušenství je daňovým přeplatkem.

(2) Přeplatek na jedné dani přeúčtuje národní výbor z vlastního podnětu na nedoplatek jiné daně téhož poplatníka. Nemá-li poplatník nedoplatek na jiných daních, národní výbor přeplatek vrátí. Národní výbor zjišťuje, zda poplatník nedluží jiné daně, jen u národních výborů, u nichž mohl by se vyskytnout nedoplatek podle předpisů o věcné a místní příslušnosti. Přeplatky příslušející rozpočtovým a hospodářským organizacím přeúčtují se na jejich povinnosti u jiných národních výborů, jen požádá-li o to organizace; jinak vrátí se přeplatek na její účet u příslušného peněžního ústavu.

(3) Nepodléhá-li poplatník jiné dani, zaúčtuje se přeplatek nepřevyšující 5 Kčs ve prospěch státu v roce, v němž přeplatek vznikl; jinak přeúčtuje se na jiné daně poplatníka, i když nejsou v nedoplatku.

(4) Nárok na přeplatek zaniká uplynutím tří let od konce roku, v němž vznikl přeplatek; přeplatek zaúčtuje se ve prospěch státu.

(5) O vrácení nebo přeúčtování přeplatku rozhoduje národní výbor, u něhož je přeplatek.

Část třetí

Vymáhání daňových nedoplatků

§ 24

(1) Národní výbor vyzve dlužníka, který nezaplatil splatnou daň s příslušenstvím (dále jen „daňový nedoplatek“), aby zaplatil daňový nedoplatek ve stanovené lhůtě, nejméně osmidenní, a upozorní jej, že jinak bude vymáhat zaplacení daňového nedoplatku.

(2) Nezaplatí-li dlužník daňový nedoplatek ve lhůtě stanovené výzvou podle odstavce 1, přistoupí národní výbor k výkonu rozhodnutí nebo požádá o jeho výkon soud.

(3) Rozhodnutím podle této vyhlášky se rozumí platební výměry, jimiž se stanoví daň, jiná rozhodnutí, jimiž se ukládá peněžité plnění, smíry uza-

vřené před národním výborem, z nichž pro účastníky vznikají peněžní závazky, výkazy nedoplateků, jakož i již splatné částky záloh na daň. Vykonatelnost*) rozhodnutí musí potvrdit orgán, který je vydal, sestavil nebo schválil.

(4) Vůči ručiteli lze vykonat jen takové rozhodnutí, jímž byla pravomocně stanovena jeho povinnost uhradit daňový nedoplatek.

§ 25

(1) Výzvu k zaplacení vydá a rozhodnutí vykoná národní výbor, u něhož je daňový nedoplatek; o výkon rozhodnutí může však požádat národní výbor, v jehož obvodu dlužník bydlí nebo má majetek. Provádí-li výkon rozhodnutí místní národní výbor, může požádat ve složitých případech o jeho výkon nadřízený okresní národní výbor.

(2) Rozhodnutí nesmí být vykonáno ve větším rozsahu, než je třeba k úhradě daňového nedoplatku.

§ 26

(1) Výkon rozhodnutí může být odložen:

- a) žádá-li dlužník o splátky, posečkání s placením daňového nedoplatku nebo o jeho prominutí,
- b) i bez žádosti, jestliže se provádí šetření o skutečnostech rozhodných pro částečné nebo úplné zrušení výkonu rozhodnutí.

(2) Bude-li povolen odklad, již provedené úkony zůstanou zachovány; v případech zřetele hodných lze však zrušit výkon rozhodnutí zcela nebo zčásti. Odklad může být vázán podmínkami (např. placením splátek).

(3) Odklad může povolit též národní výbor, který byl požádán o výkon rozhodnutí.

§ 27

Nezaplatí-li státní hospodářská organizace daňový nedoplatek, zašle národní výbor příslušné pobočce Státní banky československé příkaz k vybrání***) spolu s příkazem k úhradě nedoplatku z účtu organizace; opis příkazu k úhradě zašle státní hospodářské organizaci. V příkazu k úhradě uvede výši daňového nedoplatku a den, kdy nedoplatek stal se splatným.

§ 28

(1) Peněžní ústav uhradí daňový nedoplatek najednou, je-li na účtě státní hospodářské organizace dostatek prostředků, jinak postupně,***) jak budou docházet prostředky na účet, a to v časovém pořadí plateb až do úplného zaplacení daňového nedoplatku.

(2) Prokáže-li státní hospodářská organizace, že podala návrh na úplné nebo částečné zrušení výkonu rozhodnutí, sečká peněžní ústav s úhradou až do doby, kdy mu zašle národní výbor rozhodnutí o návrhu s uvedením, zda a v jakém rozsahu má být daňový nedoplatek ulážen.

§ 29

Nelze-li vybrat daňový nedoplatek z účtu u peněžního ústavu, vyzve národní výbor orgán nadřízený státní hospodářské organizaci, aby zajistil zaplacení nedoplatku nebo sdělil do třiceti dnů, jakým způsobem má být vymáhán.

§ 30

Nezaplatí-li rozpočtová, družstevní nebo společenská organizace daňový nedoplatek, požádá národní výbor orgán nadřízený organizaci, aby zajistil zaplacení nedoplatku. Nezaplatí-li tento orgán zaplacení, požádá národní výbor o pomoc národní výbor vyššího stupně.

§ 31

(1) Nebyl-li zaplacen daňový nedoplatek, může národní výbor vydat příkaz†) podniku, jiné organizaci nebo osobě (dále jen „plátce“), který vyplácí dlužníkovi mzdu, jinou odměnu za práci nebo náhradu za pracovní příjem (důchod, nemocenské dávky, stipendia apod. — dále jen „mzda“), aby prováděl srážky ze mzdy dlužníka k uhrazení daňového nedoplatku; opis příkazu zašle národní výbor dlužníkovi. Dnem doručení příkazu plátcí ztrácí dlužník nárok na vyplacení částí mzdy podléhající srážkám.

(2) Z pracovní odměny členů jednotných zemědělských družstev, jež je vyplácena v pracovních jednotkách, provádějí se srážky ze záloh vyplácených družstevníkům během roku; konečná výše srážek stanoví se při vyúčtování za uplynulý rok.

(3) V příkazu je nutno upozornit plátce, že je povinen srážet ode dne doručení příkazu příslušné částky z dlužníkovy mzdy a sražené částky odvádět národnímu výboru, jakmile bude vyrozuměn, že příkaz nabyl právní moci.

(4) Byl-li povolen odklad výkonu rozhodnutí (§ 26), provádí plátce srážky ze mzdy, ale neodvede sražené částky, pokud nebude odklad zrušen.

§ 32

(1) Plátce, který přijímá občana do práce, je povinen vyžádat si od něho potvrzení plátce, u něhož občan dosud pracoval, o tom, zda byl vydán příkaz provádět srážky ze mzdy a kterým orgánem. Zjištěné skutečnosti je povinen oznámit neprodleně národnímu výboru, který vydal příkaz ke srážkám ze mzdy. Plátce, u něhož dlužník přestal pracovat, je rovněž povinen oznámit nejdéle do jednoho týdne tuto skutečnost národnímu výboru, který vydal příkaz ke srážkám ze mzdy, a oznámit mu adresu nového plátce, u něhož dlužník nyní pracuje, je-li mu známa.

(2) Rovněž dlužník je povinen oznámit národnímu výboru, který vydal příkaz ke srážkám ze mzdy, nejpozději do jednoho týdne, že přestal pracovat u dosavadního plátce; nejpozději do jednoho

*) § 26 vl. nař. č. 91/1960 Sb.

**) Vyhláška ministra financí č. 372/1953 Ú. l., o příkazech k vybrání.

***) Směrnice Státní banky československé č. 170/1955 Ú. l., o platebním a zúčtovacím styku.

†) Na tiskopise vydaném ministerstvem financí.

týdne po nástupu práce u nového plátce je povinen oznámit jeho adresu národnímu výboru.

(3) Jakmile je národnímu výboru znám plátce, u něhož dlužník nyní pracuje, zašle mu příkaz k provádění srážek s uvedením výše daňového nedoplatku.

§ 33

(1) Má-li dlužník peněžitou pohledávku vůči peněžnímu ústavu, jiné organizaci, občanu (dále jen „poddlužník“), oznámí národní výbor poddlužníkovi výši daňového nedoplatku a přikáže mu,* aby zaplatil pohledávku po její splatnosti a po právní moci příkazu do výše daňového nedoplatku národnímu výboru. Jde-li o pohledávku na účtu u peněžního ústavu, sdělí ústavu i označení a číslo účtu, z něhož má být daňový nedoplatek zaplacen, a číslo účtu národního výboru, na nějž má být převeden. Národní výbor zakáže současně dlužníku nakládat s pohledávkou do výše daňového nedoplatku, zejména ji vybrat. Doručením tohoto zákazu pozbývá dlužník právo nakládat s pohledávkou do výše daňového nedoplatku.

(2) Jakmile bude poddlužník vyrozuměn, že příkaz nabytí právní moci, je povinen vyplatit pohledávku národnímu výboru — je-li již splatná; není-li dosud splatná, vyplatí ji, jakmile pohledávka stane se splatnou. Ustanovení § 28 odst. 1 platí zde obdobně.

(3) Nezaplatí-li poddlužník pohledávku, může se na něm národní výbor domáhat jejího zaplacení u soudu nebo arbitráže vlastním jménem. Obdobně lze se domáhat odvodu srážek ze mzdy.

§ 34

(1) Srážky ze mzdy a přikázání pohledávky lze provést podle této vyhlášky jen v rozsahu a pořadí stanoveném pro výkon rozhodnutí soudem.

(2) Nařídí-li též soud výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo přikázáním pohledávky, může plátce, popř. poddlužník zaslat sraženou částku soudu, který určí, na který dluh má být použita.

§ 35

(1) Na úhradu daňového nedoplatku mohou být prodány movité věci dlužníka, které sepsí do protokolu pracovník určený národním výborem (vykonavatel); movité věci, které má dlužník u jiné osoby, lze sepsat jen, je-li ochotna je vydat. V protokolu se popíše věci tak, aby byla vyloučena jejich záměna. Uvedou se v něm i oznámená práva třetích osob k věcem, zda věci byly již dříve sepsány národním výborem nebo soudem, zda má dlužník ještě jiné věci, které nebyly sepsány, popř. padě, kolik dlužník na svůj nedoplatek při sepsání zaplatil. Nebyl-li při sepsání přítomen ani člen dlužníkovy domácnosti, přibere se k němu nezúčastněná zletilá osoba. Protokol podepíše osoby přítomné při sepsání.

(2) Sepsat nelze věci osobní potřeby a věci, jejichž sepsání by bylo v rozporu s ustanoveními ob-

čanského soudního řádu. Pro daňový nedoplatek jednoho z manželů mohou být postiženy též věci, které jsou v zákonném majetkovém společenství manželů.

(3) Vykonavatel upozorní dlužníka osobně, a nebyl-li při sepsání přítomen, v zaslaném mu opise protokolu, že sepsané věci nesmějí být poškozeny, odstraněny ani zcizeny. Sepsané věci mohou být však také dlužníku odebrány a uschovány, zejména je-li obava, že by je dlužník odstranil. V protokole nebo v dodatku k němu připojeném musí být vyznačeny věci, které byly dlužníkovi odebrány, a jak s nimi bylo naloženo.

§ 36

(1) Odebrané peníze československé měny odešle vykonavatel národnímu výboru ke zúčtování; cizozemské peníze, mince, nezpracované zlato, stříbro, jiné drahé kovy a drahé kameny převezme a odevzdá je národnímu výboru. Národní výbor nabídne platné cizozemské peníze neprodleně Státní bance československé k odkupu. Provádí-li výkon rozhodnutí místní národní výbor, vyrozumí o převzetí cizozemských peněz, mincí, drahých kovů a drahých kamenů neprodleně okresní národní výbor, aby posoudil, byla-li dodržena ustanovení devizových předpisů.

(2) Sepsané věci, pro něž není stanovena maloobchodní cena, musí být odhadnuty.

(3) Bylo-li podáno odvolání, žádost za odklad nebo návrh na zrušení výkonu rozhodnutí pro nepřipustnost, nelze prodat sepsané věci před rozhodnutím o odvolání, žádosti nebo návrhu.

§ 37

(1) Věci, s nimiž obchodují socialistické podniky (národní podniky, družstva apod.) nebo jejich tyto podniky používají ve výrobě nebo k provozu, nabídne národní výbor po uplynutí tří týdnů od jejich sepsání příslušnému podniku, aby je převzal za stanovenou maloobchodní cenu, zmenšenou o obchodní srážku nebo za cenu odhadní, jde-li o věci, pro které není stanovena maloobchodní cena.

(2) Věci, jež příslušný podnik nepřevzme do 30 dnů, mohou být prodány za stanovenou maloobchodní cenu nebo za cenu odhadní jiným zájemcům. Je-li více zájemců o některou věc, přihlédne národní výbor k osobním poměrům zájemců. Pracovníkům a funkcionářům národních výborů, osobám, které se zúčastnily daňového řízení, a členům jejich rodin nesmějí být věci prodány. Věci, které může nabýt, jen kdo má k tomu oprávnění, mohou být prodány jen takové osobě.

(3) O převzetí a prodeji věcí je třeba vyrozumět dlužníka.

(4) O převzetí a prodeji věcí se sepsí protokol a uvedou se v něm osoby a podniky, které věci převzaly nebo koupily, a zaplacená cena. Tyto osoby také protokol podepíše.

*) Na tiskopise vydaném ministerstvem financí

§ 38

(1) Národní výbory jsou povinny přesvědčit se při sepisování movitých věcí a před jejich nabídkou k převzetí, popř. před jejich prodejem, zda věci nebyly postiženy též při soudním výkonu rozhodnutí: v kladném případě vyrozumí o výkonu rozhodnutí příslušný soud a neprovádějí další úkony.

(2) Pro pořadí, v němž bude v soudním řízení uhrazen daňový nedoplatek, je rozhodný den sepsání movitých věcí podle § 35 odst. 1.

§ 39

(1) Z výtěžků převzetí nebo prodeje věcí uhradí se daňový nedoplatek, včetně náhrady nákladů sepsání, převzetí nebo prodeje (náklady výkonu rozhodnutí) a hotových výloh. Případný přebytek se vrátí dlužníkovi.

(2) Náklady sepsání činí 2 % z nedoplatku; náklady převzetí nebo prodeje činí 2 % z dosaženého výtěžku. Náklady se počítají z částky nedoplatku nebo z dosaženého výtěžku zaokrouhlené na 10,— Kčs dolů; náklady se nevyberou, nedosahují-li 5,— Kčs.

(3) Věci, které nebyly převzaty a nemohly být prodány, vrátí se dlužníkovi.

§ 40

Vkladní knížky, životní pojistky a jiné cenné papíry (dále jen „cenné papíry“) sepsané u dlužníka nebo třetí osoby ochotné je vydat převezme vykonavatel a odevzdá je spolu s protokolem národnímu výboru, který zařídí vše, čeho je třeba k zachování a k výkonu práv ze sepsaných cenných papírů. Národní výbor předloží cenné papíry příslušnému peněžnímu ústavu, pojišťovně, jiné organizaci nebo osobě k výplatě, popř. odkupu. Výplata do výše daňového nedoplatku musí být provedena bez zřetele na heslo, průkazní lístek nebo jinou skutečnost, na níž je vázána. Národní výbor potvrdí poddlužníkovi, že výplata byla provedena podle výkonu rozhodnutí k vymození daňového nedoplatku.

§ 41

(1) Vykonavatel je povinen vykázat se před provedením výkonu osobním průkazem a písemným příkazem národního výboru o tom, že je pověřen vykonat rozhodnutí.

(2) Není-li v písemném příkaze k výkonu rozhodnutí jinak uvedeno, je vykonavatel oprávněn přijmout platby, jež mají být vymoženy. Na přijatou platbu je povinen vydat stvrzenku.

(3) Vykonavatel upustí od výkonu rozhodnutí, prokáže-li dlužník, že zaplatil nedoplatek nebo že příslušný národní výbor povolil posečkání, splátky nebo odklad výkonu anebo zaplatil-li mu dlužník nedoplatek.

§ 42

(1) Národní výbor, který nařídil výkon rozhodnutí, může jej zcela nebo zčásti zrušit, jestliže zjistí z vlastního podnětu nebo k námitce dlužníka, že výkon rozhodnutí je zcela nebo zčásti nepřipustný, zejména z těchto důvodů:

- a) byl nařízen proti někomu, kdo není dlužníkem ani ručitelem,
- b) daňový nedoplatek byl zaplacen nebo prominut,
- c) výkon rozhodnutí vztahuje se na věci, které dlužníkovi nepatří nebo nemohou být sepsány,
- d) výtěžek, kterého by se dosáhlo výkonem rozhodnutí, nestačil by ani na úhradu jeho nákladů,
- e) je dán jiný závažný důvod, který činí výkon rozhodnutí nepřipustným.

(2) Navrhnout zrušení výkonu rozhodnutí může i plátec, který má provádět srážky ze mzdy dlužníka nebo poddlužník, který má uhradit dlužníkovi daňový nedoplatek a jeho pohledávky, anebo ten, jehož věci byly neprávem postiženy výkonem rozhodnutí; tyto osoby musí být vyrozuměny o zrušení výkonu rozhodnutí.

Část čtvrtá

Zajištění úhrady na nesplatnou nebo nepředepsanou daň

§ 43

(1) Je-li obava, že nesplatná nebo nepředepsaná daň bude nedobytná v době, kdy ji bude možno vymáhat, nebo, že v té době bude spojeno její vybrání se značnými obtížemi, zajistí národní výbor na úhradu takové daně poplatníkovy peněžité pohledávky nebo jeho movité věci až do částky, kterou podle pomůcek, jež má národní výbor po ruce, bude povinen zaplatit poplatník, až daň stane se splatnou nebo až bude stanovena a předepsána.

(2) V rozhodnutí o zajištění úhrady na nesplatnou nebo nepředepsanou daň národní výbor uvede částku daně, jež má být zajištěna, jakým způsobem má být úhrada zajištěna, jakož i důvody nařízeného zajištění.

(3) Ustanovení částí třetí této vyhlášky platí obdobně s tím rozdílem, že hotové peníze nebo podle příkazu odvedené pohledávky se složí na zvláštní účet u Státní spořitelny v sídle národního výboru; movité věci se pouze sepiší v protokole.

(4) Složí-li poplatník u národního výboru dostatečnou jistotu, neprovede se zajištění; již provedené výkony národní výbor zruší.

§ 44

(1) Na daně, jež jsou povinni platit devizoví cizozemci, zadržel se z platů vykonaných jím nebo v jejich prospěch dlužníky, kteří mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku (dále jen „tuzemští plátcí“):

- a) 15 % z platů za licenční a jím podobné poplatky a z platů za technickou pomoc;
- b) 25 % z platů za autorské nebo provozovací právo, nejsou-li podrobeny dani z literární a umělecké činnosti;
- c) 40 % z ostatních platů, jestliže podléhají některé tuzemské dani a není-li dále vyšloveno jinak.

(2) Zadržené částky odvedou tuzemští plátcí na účet národního výboru příslušného podle ustanovení § 45 odst. 2.

(3) Nepodá-li poplatník — devizový cizozemec — přiznání k dani a nelze-li zjistit základ daně a stanovit daň způsobem uvedeným v § 7 odst. 4 této vyhlášky, považuje se daň za vyrovnanou srážkou provedenou podle odstavce 1.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 nevztahuje se na

- a) příjmy plynoucí devizovým cizozemcům z tuzemských nemovitostí a na příjmy devizových cizozemců, kteří provozují v ČSSR výdělečné podniky nebo výdělečná zaměstnání a mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku,
- b) platy uvedené v § 45 odst. 3 této vyhlášky.

§ 45

(1) Tuzemští plátcí jsou povinni oznámit příslušnému národnímu výboru (odstavec 2) před provedením platu devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch komukoliv jinému:

- a) příjmení a jméno (firmu) a přesnou adresu devizového cizozemce, jemuž je plat určen, popřípadě též jméno a příjmení (firmu) a přesnou adresu toho, komu má být placeno ve prospěch devizového cizozemce;
- b) právní důvod nároku devizového cizozemce na plat a celkovou výši jeho nároku;
- c) částku, jež má být placena devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch, jakož i dobu její splatnosti.

(2) Má-li tuzemský plátec sídlo nebo bydliště v českých krajích, je příslušným podle odstavce 1 Obvodní národní výbor v Praze 1, má-li plátec sídlo nebo bydliště na Slovensku, Městský národní výbor v Bratislavě.

(3) Tuzemský plátec není povinen podat oznámení podle odstavce 1, jde-li o

- a) mzdy zaměstnancům za práci vykonávanou v tuzemsku nebo jiné platy podléhající dani ze mzdy;
- b) platy za zboží, není-li zahrnut v ceně zboží plat za přenechání užívání majetkových předmětů a práv;
- c) výtěžek z realizace kapitálových hodnot;
- d) úroky ze vkladů na vkladních knížkách nebo vkladních listech;
- e) odměny právním a patentním zástupcům bydlícím v cizině za zastupování před cizozemskými soudy nebo úřady;
- f) platy ve prospěch devizového cizozemce komukoliv v tuzemsku, není-li k nim třeba povolení podle devizových předpisů.

(4) Příslušný národní výbor (odstavec 2) stanoví na podkladě oznámení podle odstavce 1, jakou

částku má srazit tuzemský plátec z platů konaných devizovým cizozemcům nebo v jejich prospěch a odvést na účet národního výboru.

(5) Tuzemský plátec může proplatit svůj závazek oznámený podle odstavce 1 bez srážky na daň, nedoručí-li mu příslušný národní výbor rozhodnutí podle odstavce 4 nebo příkaz podle § 33 nejdéle do 30 dnů po dni podání oznámení. Devizové předpisy zůstávají nedotčeny. Je-li třeba k provedení platu devizové povolení, tuzemský plátec je povinen prokázat v žádosti za udělení tohoto povolení, že podal oznámení podle odstavce 1, popřípadě jakou částku z platu srazil a odvedl na účet příslušného národního výboru.

(6) Koná-li tuzemský plátec témuž devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch opětující se platy, podléhající oznámení podle odstavce 1, může příslušný národní výbor stanovit, jakou poměrnou část je povinen tuzemský plátec zdržet a odvést z každého platu. V takovém případě národní výbor může zároveň povolit, že až do vydání jiného rozhodnutí tuzemský plátec není povinen oznamovat jednotlivé platy konané témuž devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch.

Část pátá

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 46

Tato vyhláška platí i pro řízení zahájená před její účinností. Právní účinky procesních úkonů, které nastaly před účinností této vyhlášky, zůstávají však zachovány.

§ 47

(1) Zrušuje se vyhláška ministra financí ze dne 2. června 1953, č. 162 Ú. l., kterou se upravuje řízení ve věcech daňových a vydávají se společné předpisy k provedení daňových zákonů.

(2) Odstavec 4 vyhlášky ministerstva financí č. 144/1961 Sb., kterou se provádí zákon o domovní dani, se upravuje takto:

- a) poslední věta zní: „Tyto budovy nepodléhají dani bez zřetele na to, k jakým účelům slouží a jakým způsobem se jich používá. To platí i o budovách církví a náboženských společností“.
- b) v písmenu b) se škrtnou slova „církví a náboženských společností“.

§ 48

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek ministra:

Dvořák v. r.